

De Franse Alpen

Door Luuk - 30 juni 2017

Deze rit is gereden van 14 t/m 23 juni 2017. De weersverwachting voor deze periode was zo goed, dat niet vertrekken geen optie was. Helaas was niemand anders in de gelegenheid om mee te gaan, zodat ik deze rit maar alleen gereden heb. Doorwaai kleding aan, want de temperatuur zou de komende 10 dagen rond de 30 graden liggen. Wel voor de zekerheid een regenpak en een trui meegenomen, die achteraf toch niet nodig waren..

Dag 1: Aalsmeer - Plainfaing

De eerste dag werd vooral gepland op afstand. Het hotel voor de eerste nacht lag in de Vogezen en de totale afstand voor de eerste dag was 670 km - 8:20 uur volgens BaseCamp. De route liep tot en met Luxemburg over snelwegen en daarna werden wat kleinere weggetjes opgezocht. In het totaal een mooie route en er werd een behoorlijke afstand afgelegd.

Het hotel was een verrassing: mooi, schoon en vriendelijke eigenaren. Ook drie Engelse motorrijders zaten in dit hotel en dan wordt het altijd gezellig.

Vogezen - een schitterend gebied

Dag 2: Plainfaing - Grandvillard

Vanuit Plainfaing werd verder zuidelijk gereden, over de mooie bergen (ofwel: ballons) van de Vogezen. Ook de "Grande Ballon", met een hoogte van 1424 m, werd bereden. Een prachtig gebied.

Na de Vogezen ging het verder door een gebied dat behoorlijk bebouwd was. Voor een volgende keer is het beter om een andere route te vinden voor dit bebouwde stuk (opgenomen in routebestand: "*R02A Plainfaing - Grandvillard te veel dorpen/ nog aanpassen*").

Vlak na het dorp Gännsbrunnen volgt een steile en smalle pas: de Weissensteinstrasse. Deze pas was echter afgesloten, zodat ik op zoek ben gegaan naar een alternatieve route door het Naturpark Thal.

Even verderop vond ik de Balmbergstrasse. Borden waarschuwden al voor een stijging van 25% en een maximaal gewicht van 3.5 ton. Het bleek een heftige pas te zijn. In één van de nauwe haarspeldbochten stond een camper echt vast, met de achterkant op de grond. Een boer met tractor moest uitkomst brengen.

Een mooie gerestaureerde Norton motorfiets ging daarna nog langs de

Naturpark Gantrisch - dat begint erop te lijken

binnenkant door deze bocht; zijn antieke motor kon de hoek van ± 45 graden niet aan en viel stil. Zijn benen waren echt te kort, waardoor omvallen onvermijdelijk was.

Hierna ging het verder via Zwitserland door het Naturpark Gantrisch en wat eerste passen om te wennen.

Na een rit van 333 km - 6:47 uur volgens BaseCamp, werd overnacht in hotel Vanil Noir in Grandvillard.

Een wat ouder hotel, maar netjes opgeknapt. Wel voorzien van restaurant met terras, waar een deel van het Duits sprekende Zwitserse leger ook kwam dineren.

Werd het toch nog gezellig.

Dag 3: Grandvillard - Temignon

Vanuit Grandvillard werd de route in zuidelijke richting vervolgt door het Parc National de Gruyère. Prachtige omgeving en de eerste passen werden al snel bereiden, zoals de Col de la Croix (1179 m), Col de Merailet (1605 m), Comet de Roselend (1967 m). Het hoogtepunt van deze derde dag was de Col de l'Iseran, met een hoogte van 2.770 m de hoogste verharde bergpas van de Alpen en Europa. De temperatuur op de top was nog steeds een aangename 12 graden,

Wat een schitterende dag, die eindigde in Temignon, een wintersportplaats in het Parc National de la Vanoise. Deze wintersportplaats was nagenoeg geheel verlaten en de meeste hotels waren niet eens geopend. Naast mij was er nog een gast, maar die heb ik niet gezien. De eigenaar was gelukkig wel praatlustig.

Col de l'Iseran

Dag 4: Temignon - Valberg

Vanuit Temignon gaat het verder via het Parc National de la Vanoise, Parc National des Ecrins, Parc National de Queyras en het Parc National du Mercantour in de richting van Valberg. De hoeveelheid passen is enorm en eigenlijk is deze rit een aaneenschakeling van hoge passen. Er gaat bijna geen stukje weg recht door.

Helaas was er in het plaatsje Valloire, een uur na de start, de jaarlijkse bijeenkomst van Harley rijders en er reden een paar honderd van deze apparaten in de rondte. Hier moest ik ook nog tanken bij de enige benzi-

Col d'Izoard (2360 m)

nepomp van het dorp, maar de ene groep Harley's na de andere drong voor. De namen van de motorclubs, achterop de leren jacks, weerhielden mij ervan om er wat van te zeggen. Een camper stond al een half uur te wachten en was nog lang niet aan de beurt. Dan maar 25 minuten terugrijden naar het vorige dorp om te tanken. Weer terug gekomen in het dorp Valloire, bleek de camper nog steeds wachtende.

Een lange dag, maar wat een schitterende passen: een echte topdag!

Het hotel in Valberg was prima en ook dit dorp is een redelijk uitgestorven wintersportplaats.

Dag 5: Valberg - Auron

Op deze dag wordt het meest zuidelijke punt van de reis bereikt. Voor deze dag zijn twee ritten beschikbaar: een lange en een korte variant.

Uiteindelijk heb ik gekozen voor de lange variant en ook op deze rit waren vele passen. Een van de mooiste passen is de Col de Turini en dat had ik vooraf eigenlijk niet verwacht.

Na deze pas ging het verder zuidwaarts over de D2566 en dat blijkt een weg waar velen hun exclusieve sportauto uitlaten. Dan verder door naar de kust in Menton, aan de Middellandse Zee.

Daarna weer het binnenland in over een smal en heftig weggetje. Super nauwe haarspeldbochten vereisen wel wat stuurmanskunsten en motorbeheersing. Erg mooi, maar tijdrovend is het zeker. Waar de Zūmo uitgaat van 90 km/uur, is slechts 15 km/uur haalbaar. Ik heb dan ook wegens tijdgebrek niet de hele rit uitgereden. Het is dan ook aan te raden om de korte variant te rijden, of over de Col de Turini weer noordwaarts te rijden.

Het hotel stond in Auron, wederom een bijna verlaten wintersportplaats. Parkeren kan in juni gewoon voor de deur.

De eigenaar wist wel te vertellen dat het in juni en augustus een gekkenhuis is in deze plaatsen. Juni is altijd echt rustig en op de bonnefooi reizen is eigenlijk geen probleem. Sommige hotels kunnen echter wel vol zitten.

Col de Turini

Menton - met de motor aan de Middellandse Zee

Dag 6: Auron - Saint-Jean-de-Maurienne

Vanuit Auron gaat het verder door het Parc National de Mercantour en de wegen zijn natuurlijk weer super.

De weg loopt weer aardig omhoog en de Col de Raspailon in met 2513 m hoogte echt schitterend. Vlak daarna komt de Col de la Bonette met 2715 meter en gaat dan nog verder omhoog naar de Cime de la Bonette. Hier wordt een hoogte van 2802 meter bereikt en het uitzicht is adembenemend.

Dan gaat het verder over de Col de Restefond, met een hoogte van 2680 meter, in de richting van Lac de Serre-Ponçon. Een prachtig stuwmeer in de Franse Hautes-Alpes, met een mooie turquoise kleur.

Dan verder over allerlei schitterende passen naar Saint-Jean-de-

Maurienne, waar het hotel voor vanavond is geboekt. Goed dat ik geboekt heb, want het hotel zit voor deze avond gewoon vol. Een Nederlands echtpaar zorgt voor een gezellige avond.

La Bonnete - prachtig uitzicht vanaf 2802 m hoogte

Dag 7: Saint-Jean-de-Maurienne - Aosta

Direct na het verlaten van Saint-Jean-de-Maurienne loopt de route over de Col de Chaussy. Deze pas is mooi, maar niet echt spectaculair, De terugweg is dat echter wel; wat een haarspeldbochten.

Dan verder in de richting van de Col de Madeleine (1993 meter hoog). De wegen blijven maar schitterend en na de Col de Madeleine sla ik bij Moutiers rechtsaf richting de grote wintersportplaats Val-Thorens. Een mooi ritje, maar Val-Thorens is echt helemaal uitgestorven. Het is het hoogste skiresort in Europa en ligt op ongeveer 2300 meter hoogte in de Franse Alpen.

Het hoogtepunt van vandaag is de Kleine St. Berardpas. Een werkelijk schitterende pas, die mij van Frankrijk naar het Italiaanse Aosta brengt.

Kleine St. Berhardpas

In Aosta zijn ze, qua snelheidsbeperkingen, helemaal gek geworden.

De borden 20, 30, 40, 45, 50, 60 en 80 wisselen zich in een hoog tempo af. De reden van deze snelheidsbeperkingen zijn totaal niet duidelijk. Verder uitkijken voor de Low Emission Zone en de Low Traffic Density Zone. De parkeergarage van het hotel ligt in beide zones en deze straat per ongeluk inrijden kost dan maar liefst € 120. Het geboekte hotel geeft je nummerbord echter door aan de politie, zodat een bekeuring uitblijft (hoop ik).

Dag 8 Aosta - Realp

Om Italië weer te ontvluchten moet de Grote St. Bernardpas worden overgestoken. Een echt schitterende pas met een hoogte van 2469 meter.

Bovenaan de pas ligt een klein meer met een mooie diep blauwe kleur.

Na deze pas worden nog een aantal passen beslecht alvorens de Thunersee en Brenzersee te passeren. Veel bebouwing, maar gelukkig heb ik een tolignet voor Zwitserland aangeschaft, zodat ik snel door dit gebied kan rijden. Het is overigens verstandig om een vignet aan te schaffen als je naar Zwitserland gaat, want voordat je het weet zit je op een snelweg.

De volgende pas die op het programma staat is de Grimselpas (2154 m). Bij het oprijden van deze pas vallen de indrukwekkend mooie stuwmeren enorm op. Prachtige pas.

Direct na de top van deze pas gaat het met vele haarspeldbochten weer flink naar beneden, alvorens het toetje van vandaag, de Furkapas, op te rijden.

Ook de Furkapas heeft vele haarspeldbochten en het is een echt feestje om hier te kunnen rijden.

Na de Furkapas staat het hotel te wachten in het plaatsje Realp. Leuk hotel en ook een groep Amerikaanse motorrijders is hier neergestreken. Gezellig!

Grote St. Bernardpas

De Furkapas - adembenemend mooi

Dag 9: Realp - Freudenstadt

Op deze dag rij ik eerst parallel aan de A2 naar het noorden. Achteraf gezien is het wellicht beter om, gezien de tijdsbesparing, over de snelweg te rijden en net na Erstfeld weer de gewone route te gaan volgen. De route parallel aan de A2 is mooi, maar zeker niet spectaculair, en er zijn ook veel dorpen.

Daarna volgt de Klausenpas (1948 m), een prachtige en tevens laatste grote pas. Na deze pas nog steeds prachtige wegen, maar het gebergte wordt toch wat lager. De temperatuur liep op tot 35 graden en dat was voor mij reden om "rechtstreeks hotel" in te Zūmo te zetten. Ik had het gehad met deze temperaturen. Het laatste stukje Zwitserland en het Zwartewoud heb ik voor deze keer gelaten voor wat het was en de snelweg bood een goed alternatief. Dat scheelde tweeënehalf uur in aankomsttijd en de rijwind geeft koelte. Het hotel stond deze keer in Freudenstadt, een leuk plaatsje in het Zwartewoud. Het hotel was super en comfortabel, helemaal in twintiger jaren stijl. Een goede afsluiting van deze reis.

Klausenpas (1948 m) - prachtig

Dag 10: Freudenstadt - Aalsmeer

Het werd weer tijd om naar huis te gaan. Eerst nog een stuk B500, de Schwarzwaldhochstrasse, alvorens de autobahn op te zoeken. Het valt overigens wel op dat er steeds meer snelheidsbeperkingen op de Schwarzwaldhochstrasse komen en dat maakt het rijden er niet leuker op. Verder lekker doorrijden op de autobahn en om 16:00 uur thuis.

Conclusie:

Een geweldige rit, die wel wat vraagt van het zitvlak. De temperatuur was gedurende de rit rond de 30 graden en regen heb ik niet gezien.

De rit was zo ontworpen dat er flinke dagen gemaakt worden. De lengte van de ritten in zuidelijke richting zijn vrij pittig en het is te overwegen om hier een dag langer voor te nemen. In noordelijk richting heb ik al een dag langer ingepland, zodat deze ritten minder zwaar zijn.

Een echte aanrader!

NB: kijk in Frankrijk uit voor tekenbeten. Een ware plaag, zo heb ik mogen ervaren. De teken klimmen langs je benen omhoog als je aan het pauzeren bent en in het gras staat.

Foto bovenop de Grimselpas (2154 m).